

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/252/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

220/2011. (VII. 21.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2011. május 11-én előterjesztett **panaszát** a 2011. július 21-én – dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében - megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedés kapcsán érintett szerv – a Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság – vezetőjéhez.

A Testület álláspontja szerint a vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, illetve alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2011. május 11-én, elektronikus úton terjesztett elő panaszbeadványt a Testülethez – amelyet 2011. június 10-én postai úton, sajátkezű aláírásával is megerősített –, az alábbi tartalommal.

Előadta, hogy nem ért egyet az ellene indított eljárással, amelynek a kiváltó okát az jelentette, hogy 2011. május 6-án a Ny. nagyközségi határátkelő környékén Romániába tartott járművével, amikor is az átkelőhely előtt kb. 20-30 méterrel megszólalt a mobiltelefonja. A panaszos fogadta a hívást, majd időközben az ellenőrző helyhez érkezett, ahol átadta a rendőröknek a jogosítványát, a személyazonosító igazolványát, és a járműben tartózkodó személyek iratait. Eközben is még a telefonba beszélt, amikor egy másik rendőr is odalépett a járműhöz. Ekkor letette a telefont, előkereste a jármű forgalmi engedélyét, és elnézést kért, amiért éppen telefonált. Ekkor az egyik rendőr megkérdezte tőle, hogy tudatában van-e, hogy

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

milyen szabályok vonatkoznak a mobiltelefon kézben tartására vezetés közben. A panaszos azt válaszolta, hogy igen, és még egyszer elnézést kért. Erre a rendőr úgy felelt, hogy „pofátlanság, hogy ellenőrzéskor telefonál” a panaszos, és 15 000 Ft helyszíni bírságot fog kiszabni rá. A panaszos erre közölte, hogy nincs nála ennyi pénz, mire a rendőr elmondta neki, hogy nem is kell azonnal kifizetni, hanem csak 10 napon belül, de akkor már a bírság összege 21 000 Ft lesz.

Ezután a panaszos járművét félreállították, és kis idő elteltével a panaszos elé hozták a büntetést tartalmazó iratot. Az egyik rendőr erőlyesen rá is szólt, hogy szálljon ki a járműből, pedig a panaszos előtte kétszer is elnézést kért, amiért telefonált. A részére kiállított dokumentumon az szerepel, hogy lakott területen kívül, menet közben telefonált, ami szerinte nem felel meg a valóságnak, és erre hét tanúja is van. Leírta végül, hogy úgy érzi, nem követett el szabálysértést; ha azonban mégis így lenne, ilyen mértékű büntetést nem tart jogosnak, mivel munkanélküli, és ennek az összegnek a kifizetése jelentősen megnehezítené az életkörülményeit. A panaszos a büntetés eltörlését, ha pedig mégis szabálysértést követett volna el, annak mérséklését kérte.

II.

A panasz kivizsgálása során – a tényállás pontosabb megismerése érdekében – a Testület felvilágosítás-kéréssel fordult az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatához, és megküldeni kérte az intézkedésekkel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, illetve konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője által 2011. június 14-én készített, a Testület által feltett kérdéseket sorban megválaszoló összefoglaló tájékoztató levele a következőket tartalmazza.

A panaszossal szemben az említett napon és helyszínen csak az általa is név és azonosító szám szerint megjelölt két rendőr – egy r. főtörzsőrmester és egy r. törzsőrmester – intézkedett, más rendőr nem volt a helyszínen. A rendőrök a Ny. nagyközség Határrendészeti Kirendeltség közúti határátkelőhelyén kilépő irányban vonták ellenőrzés alá a panaszost, aki úgy érkezett az átkelőhelyre, hogy mobiltelefonját vezetés közben kézben tartotta és az ellenőrzés közben is használta. A r. főtörzsőrmester az ellenőrzést végrehajtotta a járműben ülő többi személlyel szemben, majd közölte a panaszossal, hogy rá a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 20. § (1) bekezdés k) pontja alapján, menet közben kézben tartott mobiltelefon használata miatt közigazgatási bírságot szab ki. A r. főtörzsőrmester arról is tájékoztatta a panaszost, hogy a szabálysértést lakott területen kívül követte el, ezért a bírság összege 15 000 Ft, amelyet 10 napon belül kell befizetni. Ha a befizetés 10 napon túl történik, a bírság összege külön határozat nélkül 21 000 Ft-ra emelkedik. A rendőri jelentés szerint a panaszos a jogsértést elismerte, a közigazgatási bírságról szóló határozatot elfogadta. Ezek után a r. főtörzsőrmester a panaszos adatait leellenőrizte a körözési nyilvántartásból, majd kitöltötte a határozatot.

Közben a másik intézkedő rendőr a panaszos járművét a sorból félreállította, hogy a határforgalom ellenőrzését ne tartsa fel. Az ennek során elhangzott párbeszédre a rendőr a jelentése szerint pontosan nem emlékszik. A panaszos adatainak ellenőrzése, valamint a határozat kitöltésének időtartama alatt ez a másik r. törzsőrmester folytatta a határforgalom ellenőrzését.

Miután a határozat elkészült, azt a r. törzsőrmester vitte oda a panaszosnak – miközben a másik r. főtörzsőrmester folytatta a határforgalom ellenőrzését –, hogy írja alá. Az intézkedés szakszerűségének szempontjaira is figyelemmel a r. törzsőrmester megkérte a panaszost, hogy szálljon ki a járműből, és úgy írja alá a határozatot. Miután a panaszos kiszállt, a r. törzsőrmester tájékoztatta őt a határozat tartalmáról, a bírság összegéről és a befizetés módjáról. Amikor a határozatot átadta, arról is tájékoztatta a panaszost, hogy ha külön írja alá a határozaton szereplő fellebbezési jogról történő lemondó nyilatkozatot, akkor lemond a fellebbezés jogáról. Ezt a panaszos tudomásul vette, és a határozatot aláírta. Mindezek után a r. törzsőrmester átadta a panaszosnak az okmányait, a határozat egy példányát, egy tájékoztatót a közigazgatási eljárás szabályairól és a bírság összeghatáraitól, valamint egy postai befizető csekket.

Egyebekben a r. törzsőrmester a közte és a panaszos között történt párbeszédre nem emlékszik, mivel – jelentése szerint – naponta 600-700 személy ellenőrzését hajtja végre, kommunikál velük. A r. törzsőrmester nem emlékezett arra sem, hogy a panaszos által kifogásolt „pofátlanság, hogy ellenőrzéskor telefonál” kijelentés elhangzott volna, de intézkedés során nem szokott ilyet mondani, az intézkedéseket szakszerűen és kulturáltan végzi.

A panaszossal szemben közigazgatási bírságot szabtak ki, mivel megsértette a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 3. § (2) bekezdését, amely úgy szól, hogy: „A gépkocsi vezetője menet közben tartott mobil rádiótelefont nem használhat. A kétkerekű, továbbá gépkocsinak nem minősülő háromkerekű jármű vezetője – ideértve a forgalmi okból történő megállást is – kézben tartott mobil rádiótelefont nem használhat.” A rendőri jelentések szerint a panaszos a mobiltelefonját vezetés közben használta, és azon az ellenőrzés közben is beszélt. Ezt a főkapitány álláspontja szerint a panaszbeadvány vonatkozó része is alátámasztja.

A jogsértést a panaszos lakott területen kívül követte el, mivel a Ny. nagyközség közúti határátkelőhely lakott területen kívülinek minősül. Ennek azért van jelentősége, mert a közúti árufuvarozáshoz, személyszállításhoz és a közúti közlekedéshez kapcsolódó egyes rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről, valamint a bírságotással összefüggő hatósági feladatokról szóló 159/2009. (VII. 29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 11. mellékletében szereplő táblázat alapján külön vannak meghatározva bírságösszegek lakott területen belül és azon kívül elkövetett jogsértésekre.

A panaszos a rendőrök jelentése szerint a jogsértést elismerte, a közigazgatási bírságot elfogadta, a határozatot – tájékoztatást követően – aláírta.

2) A Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság Ny. nagyközségi Határrendészeti Kirendeltség vezetője által 2011. június 8-án készített tájékoztató levél a következőket tartalmazza.

A panaszossal szemben csak az említett r. törzsőrmester és r. főtörzsőrmester intézkedett. Ők az intézkedést követően jelentést nem készítettek, mivel közigazgatási bírságot kiszabó határozat készült, amely minden az ügy szempontjából lényeges adatot és körülményt rögzített; utólagosan azonban kiegészítő jelentéseket írtak. Az intézkedő rendőrök elsődlegesen okmányok ellenőrzését végezték a határátlépéshez kapcsolódóan, a panaszos által elkövetett jogsértés miatt azonban közlekedésrendészeti intézkedést is foganatosítottak

vele szemben, a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 44. § (1) bekezdés b) pontja alapján, a közlekedési rendszabályok megtartásának ellenőrzése céljából. Észlelték ugyanis a rendőrök, hogy a panaszos úgy vett részt a közúti forgalomban, hogy kézben tartotta mobiltelefonját. Az emiatt intézkedés jogalapját a Kkt. 20. § (1) bekezdés k) pontja teremtette meg. A közigazgatási bírságot kiszabó határozat aláírása előtt a r. törzsőrmester tájékoztatta a panaszost, hogy a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 99. § (2) bekezdése alapján fellebbezési jogáról lemondhat, ezzel a bírságot kiszabó határozat jogerőssé válik. A panaszos ennek tudatában a határozat átvételét követően a jogsértést elismerte, és a fellebbezési jogról történő lemondó nyilatkozatot is aláírta. A tájékoztató levél azt is tartalmazza, hogy – az előző pontban írtak szerint – lakott területen kívül történt a szabálysértés, amire a bírságot pedig a Korm. rendelet 11. melléklete tartalmazza taxatív fel sorolva, tehát nem a rendőr állapítja meg a közigazgatási bírság összegét.

3) A Testület megkapta a panaszosra kiszabott közigazgatási bírságról szóló határozatot is, amely 2011. május 6-án, Ny. nagyközségben kelt, és a következőket tartalmazza.

A Ny. nagyközségi Határrendészeti Kirendeltség hatóságánál hivatalból indított közigazgatási eljárás során a panaszost a kézben tartott mobil rádiótelefon használatára vonatkozó szabályok megszegése miatt közigazgatási bírság megfizetésére kötelezik, amelynek összege a határozat jogerőre emelkedésétől számított 10 munkanapon belül történő megfizetés esetén 15 000 Ft, azon túl történő megfizetés esetén 21 000 Ft. Az említett 10 munkanapon belül a bírság összegét a mellékelt készpénzátutalási megbízáson lehet megfizetni. Ennek elmulasztása esetén a bírság összege külön határozat nélkül 21 000 Ft-ra emelkedik. Amennyiben ezt az összeget a jogerőre emelkedéstől számított 22 munkanapon belül sem fizetik meg, az adók módjára behajthatóvá válik. A határozat ellen fellebbezést ennél a hatóságnál lehet 10 munkanapon belül előterjeszteni, melynek illetéke 5 000 Ft.

Az indokolás szerint a panaszos az említett helyen és időben lakott területen kívül járművel közlekedve nem tartotta meg a KRESZ 3. § (2) bekezdését, ezért rá a rendelkező részben meghatározott mértékű közigazgatási bírságot szabtak ki. A jogsértés elkövetését a panaszos elismerte. A jogsértést a két intézkedő rendőr észlelte. A határozat a Kkt. 20. § (1) bekezdés k) pontján, 48. § (5) bekezdésén, a Korm. rendelet 12. §-án és 11. mellékletén, valamint a Ket. 29. § (1) bekezdésén alapul. A fellebbezésre vonatkozó rendelkezések a Ket. 98-102. §-ain és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 29. § (2) bekezdésén alapulnak. Az indokolás a hatóság hatáskörére és illetékességére vonatkozó jogszabályi hivatkozásokat is tartalmazza.

A panaszos adatai és aláírása szerepel a határozat alján, azt tanúsítandó, hogy a 2 példány egyikét átvette, illetve külön keltezve, dátumozva aláírta a fellebbezési jogról történő lemondásról szóló nyilatkozatot is. Eszerint a panaszost tájékoztatták arról, hogy a Ket. 99. § (2) bekezdése értelmében ő mint ügyfél a fellebbezési jogáról lemondhat, mellyel a határozat jogerőssé válik, és ez a nyilatkozata nem vonható vissza. Ezt a panaszos – aláírásával is elismerten – megértette, és ennek tudatában fellebbezési jogáról lemondott.

4) A Ny. nagyközségi Határrendészeti Kirendeltség Határrendészeti Osztályán szolgálatot teljesítő, és a panaszossal szemben intézkedő r. főtörzsőrmester 2011. június 8-án kelt kiegészítő jelentése az alábbiakat tartalmazza.

2011. május 6-án 17 órakor a r. főtörzsőrmester a Ny. nagyközségi Határrendészeti Kirendeltség közúti határátkelőhelyén kilépő irányban intézkedés alá vonta a panaszost, a

kollégájával, egy r. törzsőrmesterrel együtt. A panaszos ügy érkezett a határátkelőhelyre, hogy mobiltelefonját vezetés közben kézben tartotta, és azt az ellenőrzés megkezdésekor is használta. Az ellenőrzést, személyazonosítást a rendőrök végrehajtották a járműben utazó többi személyen, majd közölték a panaszossal, hogy a Kkt. 20. § (1) bekezdés k) pontja alapján menet közben kézben tartott mobiltelefon használata miatt vele szemben közigazgatási eljárás keretein belül közigazgatási bírságot szabnak ki. Tájékoztatották a panaszost, hogy lakott területen kívül követte el a jogsértést, ezért a bírság összege 15 000 Ft lesz. Tájékoztatották a megfizetésre vonatkozó szabályokról is. A panaszos a jogsértés tényét elismerte, a közigazgatási bírságot elfogadta. Ezt követően a r. főtörzsőrmester a fülkébe ment, ahol a panaszost a körözési nyilvántartásban priorálta, és a határozatot kitöltötte. Eközben társa, a másik r. törzsőrmester a panaszos járművét a sorból félreállította, és folytatta a határforgalom ellenőrzését. Miután a kitöltéssel végzett, a határozatot és a panaszos iratait a kollégája vitte oda a panaszosnak, közben ő folytatta a határforgalom ellenőrzését.

5) A Ny. nagyközségi Határrendészeti Kirendeltség Határrendészeti Osztályán szolgálatot teljesítő, és a panaszossal szemben intézkedő r. törzsőrmester 2011. június 8-án kelt kiegészítő jelentése az alábbiakat tartalmazza.

A kiegészítő jelentésben a történeti tényállás az előző pontban írttal azonosan szerepel, a következő kiegészítésekkel. Miközben a r. főtörzsőrmester a fülkében a priorálást és a határozat elkészítését végezte, a r. törzsőrmester a panaszos járművét a sorból félreállította. Az ennek során közöttük lezajlott párbeszéd pontos tartalmára nem emlékezett, mivel naponta 600-700 személy ellenőrzését kell elvégeznie. Miután a társa végzett a priorálással és a határozat elkészítésével, és azt odaadta neki, a r. törzsőrmester a panaszos járművéhez ment, és odaadta neki az okmányait és a határozatot. Arra kérte a panaszost, hogy szálljon ki eközben a járműből, mert szakszerűtlennek tartotta, hogy a járműbe „behajolva” kelljen az intézkedést befejeznie, a határozatot aláírnia. Miután tehát a panaszos kiszállt a járműből, a r. törzsőrmester átadta részére az említett iratokat, és ismételten tájékoztatta a bírság összegéről, a megfizetés módjáról, a határozat tartalmáról, és arról, hogy külön van lehetősége aláírni a határozatban a fellebbezési jogról történő lemondásról szóló nyilatkozatot, ha akarja. Ezeket a panaszos tudomásul vette, majd aláírta a határozat mindkét példányát.

6) A Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság Ny. nagyközségi Határrendészeti Kirendeltségén 2011. június 14-én készített hivatalos feljegyzés, amelyet a panaszossal szemben intézkedő r. törzsőrmester, egy mb. alosztályvezető r. hadnagy és egy hatósági segédelőadó r. zászlós írta alá, a következőket tartalmazza.

A panaszos által benyújtott beadvány kivizsgálása kapcsán szükségessé vált az intézkedő r. törzsőrmester meghallgatása. Ennek során kérdésekre válaszolva r. törzsőrmester elmondta, hogy az intézkedés szakszerűen, kulturáltan történt. A kifogásolt „pofátlanság, hogy ellenőrzéskor telefonál” mondatot nem mondta a panaszosnak – ha nem így lett volna, biztosan emlékezne rá. A r. törzsőrmester elmondta azt is, hogy egyébként sem stílusa az ilyenfajta hangnemben történő intézkedés.

III.

A Testület megállapította, hogy a kifogásolt rendőri fellépés (intézkedés során használt hangnem, a panaszos járművének kiállítása a sorból, a panaszos kiszállítása a járműből) érintette a panaszos emberi méltóságához való alapvető jogát.

1) A panaszos a fent írtakon kívül beadványában kifogásként adta elő azt is, hogy véleménye szerint ő nem követett el szabálysértést, ezért a bírság eltörlését kéri; ha azonban mégis szabálysértést követett volna el, akkor is soknak tartja a kiszabott bírság összegét, illetve azzal sem ért egyet, hogy a jogsértés lakott területen kívül történt volna.

a) A panaszos ezen kifogásainak elbírálására az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Testületnek nincs hatásköre; a Testületnek nem áll módjában, hogy a rendőrség által kiszabott közigazgatási bírság megalapozottságát, jogszerűségét, körülményeit vizsgálja, a bírság összegének csökkentésére intézkedjen, vagy hibásnak vélt közigazgatási határozatot – a panaszos által előterjesztett szempontok szerint – felülvizsgáljon, módosítson vagy kijavítson.

b) A Testület felhívja ugyanakkor a panaszos figyelmét a Ket. 74. §-ában foglaltakra, amelyek szerint: „(1) Ha a kötelezés jellege megengedi, a hatóság részletekben történő teljesítést is megállapíthat. (2) A kötelezett a teljesítési határidő lejárta előtt benyújtott kérelmében annak igazolásával kérheti az elsőfokú hatóságtól a pénzfizetési kötelezettség teljesítésére halasztás vagy a részletekben történő teljesítés (a továbbiakban együtt: fizetési kedvezmény) engedélyezését, hogy rajta kívül álló ok lehetetlenné teszi a határidőre való teljesítést, vagy az számára aránytalan nehézséget jelentene. A fizetési kedvezményre vonatkozó szabályokat megfelelően kell alkalmazni meghatározott cselekmény teljesítésére és meghatározott ingóság kiadására irányuló kötelezettség esetén is. (3) A határidő lejárta után az ügyfél – feltéve, hogy a végrehajtást még nem rendelték el – a (2) bekezdésben meghatározott okból igazolási kérelem egyidejű benyújtásával kérhet fizetési kedvezményt. Ha a hatóság elutasítja az igazolási kérelmet és a fizetési kedvezmény iránti kérelmet, egyidejűleg dönt a végrehajtás elrendeléséről is. (4) A hatóság meghallgathatja az ellenérdekű ügyfelet, illetve a jogosultat a fizetési kedvezmény engedélyezésével kapcsolatos álláspontjukról. (5) Törvény, kormányrendelet vagy önkormányzati hatósági ügyben önkormányzati rendelet a fizetési kedvezmény nyújtására a (2)-(4) bekezdésben foglaltaknál kedvezőbb feltételeket állapíthat meg, továbbá a feltételek meghatározásával rendelkezhet a kötelezettség mérséklésének és elengedésének lehetőségéről.”

E törvényi rendelkezése értelmében pénzfizetési kötelezettséget megállapító határozat esetében az ott előírt teljesítési határidő lejárta előtt az elsőfokú hatóságtól – a panaszos esetében a határozatot meghozó Ny. nagyközségi Határrendészeti Kirendeltségtől – halasztást vagy részletekben történő teljesítés engedélyezését lehet kérni, ha a határidőben való teljesítés a panaszoson kívül álló ok miatt lehetetlen, vagy az neki aránytalan nehézséget jelentene. Ha a teljesítési határidő már eltelt, akkor ilyen kérelmet a határidő elmulasztását igazoló kérelemmel együtt lehet benyújtani, amíg a végrehajtást még nem rendelték el. Ebben az esetben az igazolási kérelem és a fizetési kedvezmény iránti kérelem elutasításával egyidejűleg azonban a hatóság a végrehajtás elrendeléséről is dönt. Ilyen kérelmet 2 200 Ft illeték megfizetése mellett lehet előterjeszteni; az előterjesztésre szolgáló űrlapok a rendőrség honlapjáról, a <https://kozigbirsag.police.hu> oldalról, a „Fizetési kedvezmény” link alatt letölthetők.

2) A panaszos beadványában kifogásolta, hogy a vele szemben intézkedő r. törzsrőmester által használt hangnemet, különösen azt a kijelentését, amely szerint „pofátlanság, hogy ellenőrzéskor telefonál” a panaszos.

a) Az Rtv. 2. § (1) bekezdésének második mondata általános jelleggel írja elő, hogy: „A rendőrség tiszteletben tartja az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.” A Testület emlékeztet rá, hogy a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét kihirdető,

Budapesten, 2007. július 4-én kelt közös nyilatkozat (a továbbiakban: Etikai Kódex) is generálisan megkívánja a rendőröktől az udvarias, és az állampolgárok alapvető jogait szem előtt tartó szolgálati fellépés követelményét.

b) Az érintett r. törzsőrmester kiegészítő jelentése, valamint a meghallgatásáról készített hivatalos feljegyzés [ld. Indokolás II. rész 5)-6) pontok] cáfolja a panaszbeadványban előadottakat. Ezekben a r. törzsőrmester úgy nyilatkozott, hogy a panaszossal folytatott párbeszéd pontos részleteire nem emlékszik, mert napi 600-700 személy ellenőrzését kell elvégeznie, azt azonban nem ismeri el, hogy olyat mondott volna a panaszosnak, hogy „pofátlanság, hogy ellenőrzéskor telefonál”, mert az intézkedéseket mindig szakszerűen és kulturáltan végzi; egy ilyen kijelentésre biztos, hogy külön is emlékezne, de ilyen hangnem használata egyébként sem az ő stílusa.

c) A Testületnek e kérdés megítéléséhez a panaszos beadványán és a r. törzsőrmester kiegészítő jelentésén, illetve a meghallgatásáról készített feljegyzésen kívül más bizonyítási eszköz nem állt a rendelkezésére. [A másik intézkedő r. főtörzsőrmester, a rendőrségi iratokból rekonstruálhatóan, feltehetően nem tartózkodott az intézkedés közelében e párbeszéd elhangzásakor, mert – amint az Indokolás II. rész 4) pontjában ismertetett kiegészítő jelentése is tartalmazza – felváltva folytatták a határforgalom ellenőrzését a panaszossal szemben történő intézkedés közben.] E dokumentumok tartalma viszont a hangnem tekintetében teljesen ellentétes egymással; míg a panaszos a r. törzsőrmesterről állította, hogy durva hangnemben beszélt vele, a r. törzsőrmester éppen azt nyilatkozta, hogy az intézkedéseket mindig szakszerűen és kulturáltan végzi, a panaszos által kifogásolt kijelentést pedig biztosan nem tette, mert az nem is a stílusa. **Ezen ellentmondás feloldására a Testületnek a rendelkezésére álló iratok alapján nem volt lehetősége, így álláspontja szerint a rendőr által a panaszossal szemben használt hangnem tekintetében a panaszos emberi méltóságához való alapvető jogának a sérelme nem állapítható meg.**

3) Sérelmezte a panaszos azt is, hogy a neki szóló határozat elkészítése idejéig járművével félreállították, majd amikor a határozat elkészült, és azt odavitték neki, rászólt a r. törzsőrmester, hogy szálljon ki a járműből.

a) A Testület ennek kapcsán az előző pont a) alpontjában idézett törvényhely és az Etikai Kódexre való hivatkozás mellett felhívja a figyelmet a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 4. § (4) bekezdés első mondatára is, amely szerint: „A rendőri intézkedés közben körültekintően kell eljárni.”

b) A panaszossal szemben intézkedő rendőrök jelentése tisztázza, hogy a panaszos járművét azért kellett félreállítani a határozat elkészítéséig, hogy a határforgalmat – és annak ellenőrzését – ne akadályozza. Eközben a r. főtörzsőrmester a panaszos adatait ellenőrizte, és a neki szóló határozatot elkészítette, mialatt a másik r. törzsőrmester folytatta a határforgalom ellenőrzését. A határozat elkészültét követően felváltották egymást, és a r. törzsőrmester vitte oda a panaszosnak a határozatot. Ekkor ő megkérte a panaszost, hogy szálljon ki a járműből, és úgy írja alá a határozatot. Ekkor tájékoztatta a r. törzsőrmester a panaszost a határozat tartalmáról, a bírság összegéről, a befizetés módjáról, valamint a fellebbezési jogról történő lemondó nyilatkozatról is. A panaszos korábban átadott iratait is ekkor adta vissza. A r. törzsőrmester – amint az az Indokolás II. rész 5) pontjában ismertetett kiegészítő jelentésében is szerepel – azért kérte a panaszost arra, hogy szálljon ki a járműből az intézkedés

befejezéséig, mert szakszerűtlennek tartotta volna, ha mindezeket a járműbe „behajolva” kellett volna elvégeznie.

c) A Testület álláspontja szerint ésszerű és indokolt volt a panaszos járművének félreállítása az intézkedés időtartamára, ugyanis a határon átkelni szándékozó többi járművet aránytalanul feltartotta volna, ha az intézkedés végét a panaszos a sorban állva várja meg. Ez szükségessé tette a félreállítást, anélkül, hogy ennek a felhívásnak a panaszosra nézve megalázó, megszegyenítő jellege lett volna. **Emiatt a panaszos járművének félreállítása az intézkedés befejezéséig és az ügyében készített határozat kitöltéséig a Testület álláspontja szerint nem sértette a panaszos emberi méltósághoz való alapvető jogát.**

A panaszos járműből való kiszállítása kapcsán pedig a Testület arra a következtetésre jutott, hogy a rendőrök jelentései által említett intézkedési elemek (határozat átadása, aláíratása, felvilágosítások és kioktatások megadása, iratok visszaadása) szükségessé tették, hogy az intézkedő rendőr a panaszossal ne csak a járműbe „behajolva”, az ablakon keresztül tudjon beszélni, hanem az intézkedést a szituációnak megfelelően, szakszerűen, körültekintően, zavarmentesen kommunikálva, a tiszteletet kölcsönösen megadva tudja befejezni. **Ezért a Testület álláspontja szerint az intézkedés befejezése idejére a panaszos gépjárműből való kiszállítása sem sértette a panaszos emberi méltósághoz való alapvető jogát.**

IV.

A Testület ezért a rendelkező részben foglaltak szerint, az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján az állásfoglalást megküldi az intézkedés kapcsán érintett szerv – a Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság – vezetőjének.

Budapest, 2011. július 21.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
előadó testületi tag